

Ἡμερησίως τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἡμερηίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστο-
λῆς δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Δι' ἀμεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποπέλλωσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰς ἀπόστολος. — Ἀγγελικὴ Κόουφμαν (ὑπὸ κ. Ἀννης Σερούτου).
— Ὁ κόσμος τῶν ἀνθέων (ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων ὑπὸ κ. Ἐλέ-
νης Γεωργιίδου). — Ἐπιστολὴ τοῦ Duranloup περὶ ἀνατροφῆς κο-
ρασίων (ὑπὸ δος Μερόπης Μαρίνου). — Μία ἡμέρα εἰς Πορταρίαν.
— Τὸ κρέας ἐν τῇ ὕγεινῃ. — Στόνοι μητρὸς (ποίημα ὑπὸ κ. Ἐλένης Σ.
Φωτιᾶ). — Καλλιτεχνικὴ ἔσπερις — Συμβουλὴ. — Ἀλληλογραφία. —
Βίδοποιήσεις. — Ἀγγελία ἡμερολογίου. — Ἐπιφυλλίς.

Εἰς ἀποστολὸς τῶν Μεγάλων Ἀληθειῶν

Δὲν συνειθίσκαμεν μέχρι τοῦδε οὔτε παιᾶνας νὰ τονίζωμεν
ὑπὲρ τῆς θρησκείας, ἀλλ' οὔτε καὶ φανατικῶς νὰ ἐξεγειρώμεθα
πρὸς ἐδραρίωσιν τῆς εὐσεβείας παρὰ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀναγνω-
στῶν μας.

Τὸ ἔμφυτον ἐν τῇ καρδίᾳ μας θρησκευτικὸν συναίσθημα ὁ-
μολογοῦμεν ὅτι ἐλάχιστα εἶχον ἐνισχύσει οἱ ἐπισήμως ἀντι-
προσωπεύοντες τὴν ἰδέαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες διασύρουν πολ-
λάκις τὸ ἀτίμητον τοῦ χριστιανισμοῦ λάβραρον εἰς τὰς ρυ-
παρὰς καὶ βορβορώδεις ἀγυῖας τῶν ἀγενῶν παθῶν καὶ τῶν
ταπεινῶν ἐκδικήσεων.

Τὴν θρησκευτικὴν ἰδέαν, ὅπως τὴν ἐνοοοῦμεν ἡμεῖς ὑπὸ τὴν
μεγάλην καὶ ὑψηλὴν αὐτῆς ἐννοίαν, συνειθίσκαμεν οὕτω νὰ
θέτωμεν ὑπεράνω τῶν τύπων καὶ τῶν προσώπων καὶ νὰ με-
λετῶμεν αὐτὴν ὑπὸ τὴν γενικωτέραν τῆς ἔποψιν. Ἡ μελέτη
τῶν ποικίλων θρησκευμάτων καὶ δοξασιῶν, εἰς ἣν ἐνεκλύψαμεν,
κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν ἰδίαν ἐργασίαν τῆς Ἱστορίας τῆς
Γυναικός, μᾶς εἶχεν ἐμβάλει εἰς ἀπορίας καὶ δισταγμοὺς, ὧν
τὴν λύσιν οὐδεὶς θεολόγος, οὐδὲν θεολογικὸν σύγγραμμον οὔτε
πρόσθετον κτλ διηκούλυεν.

Καὶ ἐνῶ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία συνεζήτει περὶ τοῦ ἂν ἔπρεπε

νὰ ἀφορίσῃ τὴν Ἱστορίαν τῆς Γυναικός, ἐν ἣ ἐγένετο λόγος
περὶ Ἰνδικῆς κοσμογονίας, καὶ τῆς θρησκείας τοῦ Βιονοῦ,
ἡμεῖς ἐζητοῦμεν ἀνὰ τὰς μελαγχολικὰς θαλασσίας λεωφόρους
τῆς Βενετίας τὸν μόνον σοφὸν ἄνδρα, μεταξὺ τῶν συγχρόνων
Ἑλλήνων, ὅστις ἠδύνατο νὰ μᾶς φωτίσῃ ἐπὶ τῶν σκοτεινῶν
τούτων ζητημάτων.

Ἦτο ἡμέρα βροχερά, ἡμέρα σκοτεινὴ, ἐξ ἐκείνων, καθ' ἃς
ὁ οὐρανὸς φαίνεται πενήθων καὶ αἵτινες περιβάλλουν τὸν ὀ-
ρίζοντα τῆς φύσει μελαγχολικῆς πόλεως τῆς Βενετίας, ὥσει
μὲ δακρύλουστον πέπλον ἀπογνώσεως καὶ ἀπελπισίας. Ἡ
γόνδολά μας διέσχίζε σιωπηλῶς καὶ μονοτόνως τὴν μεγάλην
θαλασσίαν διώρυγα καὶ ἔστη πρὸ ἀρχαίου μεγάρου, εἰς τὸ
ὅποσον μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχεν ἐγκατασταθῆ ὁ σοφὸς
τῶν Γραφῶν ἐρμηνευτὴς καὶ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ ἀκά-
ματος ἀπόστολος κ. Ι. Σκαλτσούνης.

Ἡ συνέντευξις μας διήρκεσεν ὑπὲρ τὴν ὥραν. Ἐὰν δὲ κατὰ
τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ χρονικὸν διάστημα δὲν κατωρθώσαμεν νὰ
φωτισθῶμεν ἐπὶ πάντων τῶν σκοτεινῶν σημείων, ἅτινα μᾶς
ἀπησχόλουν, κατωρθώσαμεν ἕμως νὰ σχηματίσωμεν τὴν ἐξῆς
πεποίθησιν: Ὅτι ὁ ἀνὴρ, ὃν εἶχομεν πρὸ ἡμῶν, εἶναι ὁ μόνος
ὃν ἡ τύπον στεῖρα εἰς ἐξόχους δικνοίας καὶ ἐπιφανεῖς προσω-
πικότητας Ἑλλάς ἔχη νὰ ἐπιδείξῃ σήμερον. Ἐγκυκλοπαι-
δικώτατος μεταξὺ τῶν δικαιοτέρων σοφῶν τοῦ κόσμου ὅλου,
καὶ μέγα κύρος καὶ αὐθεντίαν ἀποκτῆσας ἐν τῇ συγχρόνῳ
διεθνεῖ πνευματικῇ κινήσει, ἀποτελεῖ ἀληθῆ τιμὴν διὰ τὸ
Ἔθνος μας, τὸ ὅποσον πολλὰ δύναται νὰ προσδοκᾷ παρ' αὐτοῦ.

Ἐκτοτε παρηκολουθήσαμεν τὸν ἀκάματον τοῦτον κήρυκα
τῶν Χριστιανικῶν ἀληθειῶν μετ' ἀμεταπτώτου προσοχῆς
καὶ ἐμελετήσαμεν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο πάντα τὰ συγγράμ-
ματά του, πάσης τῆς μελέτης του, ἐν οἷς δι' ἐπιστημονικῶν
ἀληθειῶν καὶ ἐμβριθεστάτων ἐπιχειρημάτων καταπολεμεῖται

Ἄλλ' ὅλαι αὐταὶ αἱ βοτανικαὶ παραδοξότητες δὲν ἐκτίθενται εἰμὴ ὅπως ἐκπληττωσι τοὺς ἐπισκέπτας, διὰ τῶν ἀνθῶν θαυμασίων καὶ ἐξαιρέσεων

Διὰ τοῦτο θὰ συνεβούλευον τοὺς θαυμαστάς τῆς φύσεως νὰ μὴ περιορίζωνται εἰς τὰ θαυμασία ἄνθη, ἅτινα βλέπουσιν εἰς τὸ Τροκανθῆρο, εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τὰ θερμοκήπια τῶν πλουσίων Παρισίων μεγάρων, ἢ κατὰ τὸ θέρος, εἰς τὰ ἀνθοπωλεῖα καὶ τοὺς δημοσίους κήπους, ἔνθα οἱ φυτοκόμοι καὶ κηπουροὶ καὶ ἀνθοπώλιδες μετὰ τσακύτης τέχνης συσσωρεύουν αὐτά, ἀλλὰ νὰ μεταβιῶνται εἰς τὴν ἐξοχὴν, εἰς τοὺς ἀπεράντους λιμῶνας, εἰς τὰς δροσοβόλους τῶν δασῶν ἄρκας, εἰς τὰς ὄχθας τῶν σκιερῶν βυκίων, ἕνα ἐκεῖ ἀντιληφθῶσιν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἀφελείᾳ τὴν ἀπαράμιλλον φυσικὴν καλλονὴν τῶν ἀνθῶν καὶ γνωρίσωσιν τὰ χαριέστατα μυστήρια τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν.

Ὁ νατουραλισμὸς οὗτος εἶναι ἄξιος τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου καὶ τὰ πολυπληθῆ καὶ ἄγνωστα δράματτα, τὰ συμβαίνοντα ἐπὶ μιᾷ δεσμίδος γλόης, εἶναι ὀλιγώτερον τρομερὰ συνήθως καὶ ὀλιγώτερον πολυπλοκὰ, ἐκείνων ἅτινα ἀνγκινώσκωμεν εἰς τὰ μυθιστορήματα τοῦ συρμού, μὲ τὰς πολὺ πραγματικὰς αὐτῶν λεπτομερεῖας.

Βεγγέλη

ΕΠΙΣΤΟΛΗ DUPANLOUP

ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ ΚΟΡΑΣΙΩΝ

Δ'.

Ἡ ἀνατροφή, ἣν λαμβάνουν ἐν γένει παρ' ἡμῶν αἱ γυναῖκες παρασκευάζει ταῦτας ἐπαρκῶς πρὸς τὰ μεγάλα τοῦ βίου καθήκοντα ;

Δυστυχῶς δὲν δύναται τις νὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτο. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν γυναικῶν ὅποια δίδεται εἰς αὐτάς κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους δὲν διδάσκει αὐτάς ἀρκούντως ὅτι ἤθελεν εἶναι τὸ χρησιμώτατον εἰς αὐτάς : τὸ σκέπτεσθαι, συγκρίνειν, κρίνειν καὶ ἀποφασιζειν δικαίως.

Ἡ ἀνατροφή τοῦ 17ου αἰῶνος ὑπερεῖχεν ἀναμφιβόλως τῆς ἰδικῆς μας. Ἐκείνη ἦτο ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένη καὶ ὀλιγώτερον ποιικίλη, ἀλλ' ἰσχυρότερα καὶ σταθερώτερα.

Ἐμάνθανέ τις ὀλιγώτερα πράγματα, ἀλλὰ τὰ ἐγνωρίζε καλλίτερον.

Ἡ ἀνατροφή ἐκείνη ἐξήσκει περισσότερον τῆς ἰδικῆς μας εἰς τὸν οὐσιώδη σκοπὸν τοῦ βίου, εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ νοῦ, τὴν κρίσιν, τὸν λόγον κατεγίνετο νὰ παρέχῃ τὰ μέσα τοῦ νὰ μανθάνῃ τις μᾶλλον, ἢ τοῦ νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰς γνώσεις, νὰ ἐνισχύῃ τὰς δυνάμεις τοῦ πνεύματος ἢ νὰ ἐπιβάρυνῃ τὸ πνεῦμα.

Ἐὰν εἶνε ἀληθές ὅτι αἱ σπουδαὶ τοῦ ἄρρενος δὲν ἀρχονται ἀληθῶς νὰ εἶνε καρποφόροι, εἰμὴ καθ' ἣν ἐποχὴν συμπληρώνει αὐτάς, τοῦτο εἶνε ἔτι βεβαιώτερον διὰ τὰς σπουδὰς νεάνιδος.

Ὁ νέος, ἅπαξ εἰσελθὼν εἰς τὸν βίον, ἀκολουθεῖ ἔτε οὕτως εἴτε ἄλλος τὸ στάδιον τὸ ὅποσον ἐξέλεξεν, ἐὰν ἠτύχησεν νὰ ἔχῃ τοιοῦτο, τὴν ἐπαγγελματικὴν τοῦλάχιστον ἀνατροφὴν τοῦ πνεύματός του. Ἡ νεανίς ἐξ ἐναντίας δὲν ἔχει μέσον νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἀνατροφὴν τῆς εἰμὴ ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐκουσίας ἐργασίας τοῦ οἴκου. Μετὰ

τὰ καθήκοντα λοιπὸν, τοὺς περισπασμούς, τὰς ἀναποφεύκτους σπατάλας τοῦ πρώτου χρόνου τοῦ γάμου, ὅτε τέλος ἢ ζωὴ ἔχει εἰσελθεῖ εἰς τὴν κανονικὴν τῆς πορείαν, τότε ἐνδιαφέρεται ἢ νέα αὕτη γυνὴ νὰ λαμβάνῃ τὰς ἐξείας, αἵτινες θὰ ἐπιδράσωσιν ἐπ' αὐτῆς καὶ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς, θὰ μορφώσωσιν εἰς αὐτὴν χαρακτῆρά τινα, θὰ ἀποτελέσωσιν, εἴτε βίον κακῶς διοικούμενον καὶ κακῶς τελειοποιούμενον, εἴτε συνετῶς καὶ φρονίμως διατεταγμένον καὶ ἐνεργούμενον.

Τότε θὰ ἔχῃ τὸ ἐνδιαφέρον νὰ συντελέσῃ καὶ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς σπουδὰς, τὰς ὁποίας ἤρχισε εἴτε τῶν γλωσσῶν, εἴτε τῆς ἱστορίας, εἴτε τῶν ὄρκιων τεχνῶν.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ, φίλε, τοῦθ' ἔπερ δύνامي νὰ βεβαιώσω, διότι πολλὰκις τὸ εἶδον, εἶνε ὅτι αἱ καλῶς κεκαλονισμένοι ὄρκοι τῆς ἐργασίας μετὰ τῆς ἀφοσίωσης εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων, εἶνε ὁ μόνος τρόπος διὰ μίαν γυναῖκα, ἔπως κερδήσῃ τὴν σοβαρὰν ἐκτίμησιν τοῦ ἀνδρός τῆς. Ἀγαθὸν περὶ τοῦ ὁποίου νέα γυνὴ συνήθως δὲν φροντίζει πολὺ, καὶ τὸ ὅποσον εἶνε ἐν τούτοις τὸ ἀναγκαϊότερον καὶ διακρίστερον πάντων. Διότι ἐὰν αὕτη ὑπολογίζῃ μόνον ἐπὶ τῶν πρώτων αὐτῆς αἰσθημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ζωηρότης ταχέως παρέρχεται, ἐὰν, τιμῶσα αὐτὴ ἑαυτὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρός τῆς, δὲν παρέχῃ ἔδαφος στερεὸν εἰς τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν ὁποίαν δεικνύει εἰς αὐτόν, ὅλον τὸν βίον τῆς ἐκθέτει εἰς κίνδυνον.

Ἄς ἐξετάσωμεν τὰ πράγματα ἐκ τοῦ πλησίον. Πόσον σπουδαίαν καὶ πραγματικὴν ἐκτίμησιν παρὰ τῷ συζύγῳ δύναται νὰ ἔχῃ γυνὴ εἰκοσάετις, ἥτις δὲν κάμνει τίποτε οὐδ' ἔχει νὰ πράξῃ τι καὶ δὲν ἀσχολεῖται εἰμὴ περὶ τὸν καλλωπισμὸν τῆς, τὴν διασκέδασίν τῆς καὶ τὸν κόσμον ; Τοιαύτη γυνὴ τόσο κενὴ καὶ ματαιὰ προπάντων κατὰ τὰ πρῶτά τῆς ἔτη τὰ τοσοῦτον κρίσιμα, καθ' ἃ πρέπει ἀπολύτως ἡ γυνὴ νὰ ἐπισπάσῃται τὴν ὑπόληψιν καὶ τοῦ συζύγου τῆς καὶ τῶν οἰκείων τῆς καὶ τῆς νέας τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας εἰς ἣν ἐκλήθη νὰ ζῇ, τοιαύτη λέγω ζωὴ εἶνε πλέον ἢ χρόνος ἀπολεσθεῖς, ἐὰν δὲν κατωρθώσῃ τότε οὔτε νὰ ἐκτιμᾶται, οὔτε νὰ ἐπισπᾶται τὴν προσοχὴν, ἂν οὐχὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τοῦλάχιστον τοῦ συζύγου τῆς. Διότι, ἔσον ἐλαφρὸς καὶ ἂν εἶνε ὁ σύζυγος, δὲν ἐπιθυμεῖ ν' ἀνακαλύπτῃ ὅτι ἡ σύζυγός του εἶνε τοιαύτη καὶ ὅτι οὐδὲν σοβαρὸν ὑπάρχει ἐν αὐτῇ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Μερόπη Μαρίνου

ΜΙΑ ΘΜΕΡΑ ΕΙΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΝ

Ζ'.

Ἡ ἡμέρα παρήλθεν, ὡς παρέρχονται ὅλαι αἱ εὐτυχεῖς ἡμέραι τῆς ζωῆς, ταχύτατα ὡσεὶ ἀπετελεῖτο ὑπὸ στιγμῶν μόνον. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἀπεφασίσσαμεν νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν παρὰ τὴν θέσιν Μάνια μονὴν τῆς Παναγίας, ἕνα ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ἐκείνης θέσεως θαυμασώμεν τὸ μαγικὸν πανόραμα τῶν κλιτύων τοῦ Πηλίου, ὡς καὶ τὴν κρυσταλλίνην λεκάνην τοῦ Παγασητικοῦ.

Ἄλλ' ἀντὶ νὰ λάβωμεν τὴν κανονικὴν ὁδὸν περιεπλανήθημεν εἰς ἀποτόμους φάραγγας, εἰς ἀτραποὺς δυσβάτους, πλὴν κατάρυτους. Ἰτέαι καὶ πλάτανοι, μύρτοι καὶ δάφναι, βᾶτοι καὶ σφένδαμνοι, συκαμηνεῖαι καὶ φιλόραϊ, ροιὰ καὶ ἀ-

μυγδαλέαι καὶ πληθὺς ἄλλη παντὸς εἶδους καὶ γένους δένδρον καὶ φυτῶν μεταβάλλουν τὸ ἀπὸ τοῦ Καραθῶν μέχρι τῆς Μάνιας διάστημα εἰς μεγαλοπρεπῆ παραδείσον, εἰς λαβύρινθον ἀδιέξοδον τοῦ φυτικοῦ κόσμου. Ὑπῆρχον στιγμαί, καθ' ἃς τόσοσιν πυκνοὶ κλάδοι καὶ φυλλώματα διεσπαυροῦντο ὡς ἐν τρυφερωτάτῳ ἐναγκαλισμῷ ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς μας, ὥστε οὔτε μικρὰν γραμμὴν τοῦ οὐρανοῦ νὰ μὴ διακρίνωμεν δι' αὐτῶν.

Δύο χαμίνια ἀνυπόδута ἀνέλαβον νὰ μᾶς ὀδηγήσωσιν, καθ' ἣν στιγμὴν εἶχομεν ἀπολέσει πᾶσαν ἐλπίδα περὶ ἀνευρέσεως τοῦ δρόμου μας. Ἄλλ' ὑπελόγιζον τὸν δρόμον διαβατὸν μὲ τοὺς γυμνοὺς πόδας των καὶ τὰς αἰλουροειδεῖς κινήσεις των ἀνὰ μέσον τῶν παραποταμιῶν καὶ τοῦ ὑπὸ ἰλῦος παχείας κεκαλυμμένου ἐδάφους. Ἡ περιπλάνησις ἤδη ἀπέβαινε δι' ἡμᾶς, ἐὰν ὄχι ἐπικίνδυνος, βεβαίως ἕμους ἐπίπονος καὶ ἀνιερὰ καὶ εἶχε φθάσει ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἤρχισα καὶ ἐγὼ νὰ δυσκασαχέτῳ καὶ νὰ στενοχωροῦμαι. Εὐτυχῶς ὅτι ἀφήσαμεν τοὺς μικροὺς ὀδηγούς μας καὶ δι' ἄλλων εὐκολωτέρων ἀτραπῶν ἐφθάσαμεν τέλος εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Κραυσίνδωνος. Τὸ ὕδωρ ἐδῶ εἶναι τόσο ψυχρὸν, τόσο παγωμένον, ἢ τοποθεσία τόσο ἐξόχως ποιητικὴ, ὁ ἀὴρ τόσο καθαρὸς καὶ ζωογόνος, ὥστε μετὰ τὴν ἐπίμοχθον περιπλάνησιν ἡ ὄρεξις ἐξηγήρη μετὰ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά τῆς.

Ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς γηρινοὺς κορμούς τῶν προκίωνων πλατάνων τοποθετούμεθα καὶ ὁ συνοδευὼν μας ἀπαράμιλλος εἰς προσημασίαις γευματῶν ὑπάλληλος τῆς φιλοξενούσης μας, προῖδὼν τὰς στομαχικὰς διακαρτυρίας, μᾶς παρέθεσε πρὸδειπνον ἐκ ψυχρῶν ἐδεσμάτων καὶ ὀπωρικῶν, τὸ ὅποσον κατεβροχθίσαμεν ἀπλήστως.

Ἡ μονὴ ἦτις ἀκριβῶς κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔτη προσέφερον ἄστυλον καὶ στέγην εἰς γυναῖκας, ἀποχωρούσας τοῦ κόσμου καὶ ἦτις βραδύτερον, μετοικοδομηθεῖσα ὑπὸ Ἄννης τῆς Κομνηνῆς μετεβλήθη εἰς ἀνδρικὴν καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἐνὸς ἡγουμένου, εἶναι τὸ μοναχικὸν σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποίου δύναται τις νὰ ἀπολαύσῃ τελείως τοῦ θεάματος τοῦ Πηλίου.

Ἡ μονὴ ἀκριβῶς εἶναι τὸ τελευταῖον ἔριον τῶν βασιλευσῶν ὑπ' αὐτὴν πράσινων ἐκτάσεων, ὑπεράνω δ' αὐτῆς, ἀμέσως σχεδόν, ἀρχεται ἡ μεγαλοπρεπὴς ἐκτύλιξις τοῦ γυμνοῦ ὄρους, τοῦ ὁποίου αἱ κορυφαὶ εἶναι ὀλίγον μεταλλικαί. Καὶ ἐνῶ τὸ βλέμμα ἐλκύεται πρὸς τὴν γραφικωτάτην εἰκόνα, ἦτις καταλήγει κάτω, μακρὰν ἤδη, πρὸς δύο ἀνοικτοὺς βραχίονας, ἐν οἷς ἡ γῆ δέχεται ὡς ἐν μητρικῷ ἐναγκαλισμῷ τὴν ὡς ὀπάλειον λίθον ἀκίνητοῦσαν μεγαλοπρεπῆ τῆς θάλασσης ἔκτασιν, ἢ ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν μας ἐπιβλητικὴ τοῦ Πηλίου ἄλυσις διεκδικεῖ τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν μας. Καὶ ἔχει τὸ ὄρος τοῦτο ἰδίαν φυσιολογίαν, ἰδίαν ἔκφρασιν ἐν τῇ σκοτεινῇ ἀκινήσει του, ἔκφρασιν ἀπερίγραπτον, ἦτις δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ οὐδὲν ἄλλον ὄρος, οὐδεμίαν ἄλλην βραχώδη ἔκτασιν. Ἐδῶ ἡ χοροὶα του εἶναι ἐρυθρωπῆ, ἐκεῖ φαιοπράσινος καὶ ὀλίγον ὑψηλότερα φαιοκύανος ἐντελῶς. Τὰ ἀπὸ τῶν κορυφῶν του κατερχόμενα νερὰ ἔχουν διακυκλώσει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰς ἀποτόμους πλευρὰς του, αἵτινες, σκιαζόμεναι περισσότερον, ἀποτελοῦν ἤδη μὲ τὴν ἀπέναντι ἀντανάκλωσιν δύσιν, τὴν ποικιλοτέρην καὶ μελαγχολικωτέρην ἐνταυτῷ ἀπόχρωσιν τοῦ ἰανθοῦς γράματος. Αἱ ὑψηλότεραι καὶ ἀπώτεραι κορυφαὶ χρωματίζονται μὲ κυανοῦν διακυγῆς χροῶμα,

ὥσει ὁ ὑπὲρ αὐτὰς οὐράνιος θόλος ἐξήπλου τὰ μεγαλοπρεπῆ κράσπεδα τοῦ γλαυνοῦ πέπλου του μέχρις αὐτῶν, ὅλαι διάστικτοι ὑπὸ τῶν σκοτεινῶν νεφῶν, ἅτινα, ὡς ἐν πενθίμῳ ρασσοφόρῳ λιτανεῖα διασχίζουσι ἐλαφρὰ καὶ ἀτμήρη τὰς ἀπεράντους τοῦ ὀρίζοντος ἐκτάσεις.

Ἡ το ἀρχὰ πλέον, ὥστε δὲν μᾶς ἔμενε καιρὸς νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μονῆς. Ὁ ἡγούμενος εὐγενὴς καὶ περιποιητικὸς μᾶς προσέφερε θαυμασίου μεγέθους καὶ γλυκύτητος κέρασια, τῶν ὁποίων μόνη ἡ ἀνάμνησις ἐγείρει κόσμον ὅλον πόθων καὶ ἀπολαύσεων γευστικῶν.

Ἄλλ' ἡ ὄρα παρέρχεται καὶ μετὰ μελαγχολίας ἀπομακρυνόμεθα τῆς ὠραίας ἐκείνης τοποθεσίας. Ἡ κἀθοδος διὰ τῆς ὀμαλῆς ὁδοῦ εἶναι κανονικωτάτη καὶ οἱ ἵπποι μας, ἀνυπομονοῦντες καὶ αὐτοὶ νὰ ἐπιστρέψουν, σπεύδουν εἰς προῦπάντησίν μας. Ἡ μαγεῖα τῆς ἐπιστροφῆς, μὲ τὸν δύσαντα ἤδη ἥλιον καὶ τὰς ὑπὸ τὸ ἑσπερινὸν σκιάφως διαγραφόμενας γραμμάς, ἀποτελεῖ μοναδικὴν τῶν ὀφθαλμῶν πανήγυριν. Ὁ οὐρανὸς εἶναι ὠραῖος, καθαρὸς ὡς κρυστάλλος καὶ ὡσει ἀποπνέων ἔτι τὴν θερμότητα τῆς ἡμέρας. Τὸ Πῆλιον ἀπομακρύνεται σοβαρὸν, μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀπέριπτον, ἀποβάλλον ἤδη τὴν ἰανθὴν χοροίαν του καὶ ὡς Πατριάρχης τῆς Γραφῆς καλυπτόμενον ὑπὸ γλυκυτάτου κυανοῦ χρώματος καλύπτραν.

Ὁ ἀὴρ συμπυκνούμενος ἤδη ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως παρεμβάλλεται μετὰξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ὄρους ὡσει ἀρχαιοειδὲς διάφραγμα, ἐνῶ ἡ ὑπὸ τοὺς πόδας μας κατὰφύτος πεδίον ἀποτελεῖ τὸ κοσμητικὸν τῆς ὄλης εἰκόνης ἐξάρτημα. Ἐχει καὶ ἡ φύσις τοὺς ἀριστοκρατικούς τύπους τῆς, μετὰξὺ τῶν ὀρίων ἔτι βλέπω αὐτὴν τὴν στιγμὴν φέρει τὴν σφραγίδα ὑπερτάτης εὐγενείας. Ἐφ' ὅσον κατερχόμεθα καὶ ἡ πλησιάζουσα νῦξ σκιάζει ἐπὶ μᾶλλον τὸν ὀρίζοντα, ὁ ὄγκος τοῦ Πηλίου ὀμοιάζει ἀπεράντων δικστασῶν γυναικῶν, ἧς ἡ πλουσία ἀμαζῶν σχηματίζει τοὺς γραφικωτέρους κυματισμούς καὶ τὰς μεγαλοπρεπεστέρους πτυχὰς, ἃς ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ ποτὲ καλλιτέχνη φαντασία.

ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΕΝ ΤΗ: ΥΓΙΕΙΝΗ:

Ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τις τὴν προσγινομένην βλάβην ἐν τῷ πεπτικῷ σωλήνι, ὑπὸ τῶν δυσπέπτων καὶ κακῆς ποιότητος κρεάτων, καὶ τὰς ἐκ τούτων ἐπερχομένας ἀδιαθεσίας καὶ τὰ τοξικὰ συμπτώματα. Ἐν σπανίως ἐπέρχεται αἰφνίδιος θάνατος ἐκ δηλητηρίασεως, οὐχ ἦττον δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἐπιβεβαιωθῶν ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἑβδομάδων εἰς ἀνθρώπους βαθμηδὸν δηλητηριαζομένους ὑπὸ ἡλλοιωμένων δηλητηριωδῶν οὐσιῶν, δυσάρεστα γεγονότα, ἀνάλογα πρὸς τυφοειδῆ τυρετόν, ἢ ἐκδηλώσεις τῆς μολυσματικῆς αὐτῆς νόσου. Συνηθέστερον τοῦτο παρατηρεῖται ἐν τῷ στρατῷ, ἔνθα δὲν εὐκαιροῦν γενικῶς νὰ προσέξουν μετ' ἐπιστασίας, τὰ διαφόρου διαγνωστικοῦ ὀλικῆ τροφῆς. Ἄλλως τε καὶ οἱ ἐμπεριότεροι ἰατροὶ πολλὰκις ἀπατῶνται. . .

Τὸ κρέας, οὐτινος ἡ κατανάλωσις ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ εἰκοσιετίας ἔχει ὡς πρῶτιστον στοιχεῖον, τοὺς μυῶδεις ἰστούς, οὐσίαν ἐξόχως κατάλληλον πρὸς ἀνασύστασιν τῆς σαρκὸς μας, καὶ ἀναπλήρωσιν τῶν ἀναποφεύκτων φθορῶν τοῦ σώματός μας. Τὸ κρέας τῶν νεαρῶν ζώων εἶναι τὰ μᾶλλον εὐπεπτον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ θρεπτικώτερον ὡς ὕλη.

Ὡς θρεπτικὴ ἀξία τὰ κρέατα κατατάσσονται οὕτω : βοός, μοσχάρου, χοίρου, ἀρνίου. Ἰδοὺ καὶ τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἀναγνώρισιν τῶν κρεάτων. Ἡ σὰρξ τοῦ ταύρου παρουσιάζει ἀντανάκλασις κυανολεύκου : οὐδῶως δὲ ἐνέχει στίγματα, καὶ τὸ

λίπος αὐτοῦ εἶναι λευκὸν καὶ ξηρόν. Ἐὰν εἶναι δύσκολον νὰ διακρίνηται, ἔχον πρὸ αὐτοῦ μεγάλα τεμάχια κρέατος, τὸ τῆς ἀγελάδος ἀπὸ τοῦ βοείου, δὲν εἶναι τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὰ μικρὰ τεμάχια. Τὸ λίπος τοῦ βοῦς ἔχει χροῖμα νωποῦ βουτύρου, τὸ τῆς ἀγελάδος δὲ εἶναι λεπτότερον καὶ μὲ στίγματα χονδρῶν λίπους, ἄτινα ἐντελῶς ἐλλείπουσιν ἀπὸ τοῦ λίπους τοῦ χοίρου καὶ τοῦ προβάτου.

Κοιπομένου τοῦ καλοῦ κρέατος ἀποσταλάζειται ζωμὸς ζωηροῦ φιδίνου χρώματος. Κρέας μελανὸν καὶ κυλλῶδες, τοῦ ὁποῖου τὸ λίπος ἀποδίδει ὁσμὴν ἀμμωνίας δυσώδη, εἶναι ἐπικινδυνωδέστατον. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰ ὕδαρ καὶ ὠχρὰ κρέατα, ἰσχνὰ καὶ ἀποστάζοντα. Ἄλλως τε δὲ ἡ ἀκραιότης τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ περιτοναίου εἶναι πάντοτε σπουδαία ἔνδειξις υγιείας. Τὰ μεμολυσμένα κρέατα ἔχουσι λίπος πρασινωπὸν, καὶ δυσώδη ἀπόπνοισιν.

Βύχης ἔργον θὰ ἦτο, νὰ ἐπολλαπλασιάζοντο αἱ ψυχροποιοὶ ἐγκαθιδρύσεις εἰς τὰ μεγάλα κέντρα, καθόσον διὰ τῆς βοηθείας αὐτῶν, θ' ἀπέφυγον τὴν φθορὰν τῶν κρεάτων, αἵτινες συμβαίνουν τόσον εὐκόλως κατὰ τὰς θεαλλώδεις ἡμέρας καὶ θὰ ἐκανονίζετο οὕτω ἡ λίαν ἐπιβλαβὴς ἐπιρροή τῶν κρεωπωλείων.

Ἄλλὰ τί νὰ εἶπη τις περὶ τοῦ κρέατος φυματιώδους ζώου; Ἡ χρῆσις του ὡς τροφὴ εἶναι ἐπικίνδυνος;

Οἱ πειραματισταί, δεινοὶ ἐξερευνηταὶ τῶν μικροβίων, λέγουσι «ναί.» Ἄλλ' οἱ πρακτικοί, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν κρεωπωλείων λέγουσιν «οὐκί.»

Καὶ εἰς γενικωτάτην φυματίωσιν, τὸ κρέας δὲν περικλείει βακίλλια φυματιώδη, ἢ ἐὰν ἐμπεριέχη, ταῦτα εἶναι ἀσημαντα. Διὰ τοῦτο ἡ ἀσθένεια δὲν ἐμποδίζει τὸ ζῶον νὰ ἔχη καλὸν ἐξωτερικόν, καὶ νὰ παρουσιάξη μετὰ τὴν σφαγὴν ὀρεκτικώτατον καὶ νοστιμώτατον κρέας.

Δὲν παρέρχεται ἔτος, καὶ νὰ μὴ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὸν γενικὸν Ἀγροτικὸν Συναγωνισμὸν ἀγελάδες τινὲς ἢ βόες φυματιώδεις. Εἶδον ἐσχάτως ἓνα τῶν συγχρόνων αὐτῶν Ἀπικῶν, ὅστις ἔλαβε τὸ βραβεῖον, τῆς παχύτητος ἀνὰ τὴν σφαγὴν εἰς τὸ σφαγεῖον ἐστεμμένους μὲ ἄνη ἐπὶ θριαμβευτικῶν ἄρματων, καὶ μετὰ τὴν σφαγὴν νὰ παρουσιάσῃ τὴν γενικωτέραν φυματίωσιν, ἣν ἀπῆντησαν ποτὲ εἰς ζῶον. Δὲν ὀφείλουσι λοιπὸν νὰ φοβῶνται πολὺ διὰ τὰς τοῦ κινδύνου κραυγὰς, τὰς ὁποίας ἐκβάλλουσι οἱ πειραματισταί.

Τὸ ἐκ τῶν φυτυαίωντων ζῶων κρέας, μὴ ἐμπεριέχον λοιπὸν βακίλλια, οὐδένα παρουσιάζει κίνδυνον.

ΣΤΟΝΟΙ ΜΗΤΡΟΣ

"Οχι! δὲν ἦτο κόρη σου, δὲν ἦτανε παιδί σου
Ἦτανε πλάσμα τ' οὐρανοῦ, γιατί κλαί' ἡ ψυχή σου;
Τὸ ἐλοπήθ' ἡ Παραγιά ποῦ εἶδε τὴν ὄργαζα,
Εἶδε τὴν ἐγκατάλειψή τοῦ ἀστοργου Πατέρα,
Τὴν ἀγκαλιά της ἀνοιξε τὸ πῆρε εἰς τὰ οὐράνια
«Καὶ σ' οὔπε' «Παῦσε πιά μὴν κλαῖς, δὲ δόντυχη Μητέρα».

Εὐμορφο 'ταν ἄγγελος, καλή μου Παραγιά,
Γιατί μου τὸ ἐστέρησες κ' εἶρε ἡ καρδιά μου κρῖα;
Ἦταν γλυκὺ, ἦταν καλὸ, αὐτὸ ἦταν ἡ ζωὴ μου.
Γι' αὐτὸ εἶρισκε μεῖδιαιμα ἡ δόλια ἡ ψυχή μου
Αὐτὸ θωροῦσα κ' ἔσφιγα τὸ χέρι εἰς τὴν καρδιά μου,
Αὐτὸ ἦταν τῆς ἀμοιρης μόνη παρηγοριά μου.

Καὶ τώρα που ἀπέμεινα σὲ μούρη ἀπελπισία
Χωρὶς ζωὴ, χωρὶς χαρὰ, χωρὶς ἐλπίδα μία,
Κατάδικος εἰς τὸν κόσμ' αὐτό, θὲ νὰ θρηνω αἰῶντα,
Θὰ κλαίω τὸ παιδάκι μου ὅσα κ' ἀν' ἐζῆσω χρόνια,
Ὡς που νὰ παύσω νὰ ποῶ, νὰ παύω ἡ ἀγωνία
Ὡς που νὰ εἶρ' ἀνάπαυσί σὲ τάφοι κατοικία.

Τὰ κουρασμένα στήθη μου ἐκεῖ ν' ἀποκοιμήσω
Κοιτᾶ εἰς τὸ μνηματάκι του τὸ μνημᾶ μου νὰ κτίσω.
Ἐκεῖ νὰ βρῶ παρηγοριά, ἐκεῖ νὰ ἡσυχάσω,
Τοῦ κόσμου αὐτοῦ τὰ βάσανα ἐκεῖ νὰ τὰ ξεχάσω.

Ἐν Γρωργιέφ Ἐλένη Σ. Φωτιᾶ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐδόθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παλαιοῦ Βαριετὲ καλλιτεχνικὴ ἑσπερίς ὑπὲρ τῆς καλλιτέχνιδος δος Ἀριάδνης Βαλεριάνη. Τῆς καλλιτεχνικῆς ταύτης ἑσπερίδος μετέσχον ἡ δις Ἑλθίρα Ζαβιτσάνου, οἱ κ.κ. Ἀναστασιάδης καὶ Θεανόπουλος, Βαρυτόνοι καὶ οἱ κ.κ. Σάιλερ, Γουίτας, Βαλεριάνης, Σεράου καὶ Σπινέλης. Τὰς ἐκ τῆς καλλιτεχνικῆς ταύτης ἑσπερίδος ἐντυπώσεις μας εἰς τὸ φύλλον τῆς προσεχούσης Κυριακῆς.

ἮΠΕΡ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ

Ἡ κ. Παναγιωτίτσα Οἰκονόμου ἐξ Ἀγχιάλου 20 φρ. χρ.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Λαμβάνετε τὰ γεύματά σας μὲ καρδίαν ἐλαφρὸν καὶ εὐθυμον. Θεωρεῖτε ὡς τὸν χεῖριστον τῶν ἐχθρῶν σας πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ ταράξη ὑμᾶς. Ὁ θυμὸς, ἡ ἀγωνία, ὁ φόβος διακόπτουσιν αὐθαρῆ τὴν λειτουργίαν τῆς πέψεως. Οὐδεὶς δὲ κανὼν τῆς ποσότητος ἢ ποιότητος τῶν φαγητῶν εἶναι παγκοσμίου ἐφαρμογῆς, ἀλλ' αἱ ἀτομικότητες συνήθως ἀποτελοῦν τὰς ἐξαιρέσεις. Πᾶν ὅ,τι ἀρμόζει ἢ φαίνεται καλὸν εἰς ἑνὲα πρόσωπα, δύναται νὰ εἶναι κακὸν εἰς δεκάτην τινὰ ἀτομικότητα. Ἐκαστος ὀφείλει νὰ εἶναι παρατηρητὴς σώφρων περὶ τὴν ἐκλογὴν παντὸς ἀρμόζοντος εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του, καθόσον εἰς ἄλλους μὲν τὰ ἀλκοολικὰ εἶναι βλαβερά, εἰς ἄλλους δὲ τὰ ὀξέα καὶ ἐνὸς τὸ ὄξος ἀνακουφίζει τὸν ἕνα, ἢ ἀνθρακικὴ σόδα θεραπεύει τὸν ἕτερον.

Ἡ ἐπὶ τῆς 6 δ ο Ὡ Α ἰ ὄ λ ο υ ἀρ. 43 ἐγκατασταθεῖσα ἡδη γαλλίς ράπτρια κ. BATHUNE ἡ πρώτη κόπτικα τῆς κ. Baguierli ἐργάζεται μετὰ καλαισθησίας σπανίας καὶ μὲ ἀληθῆ Παρισινὴν χάριν.

Τὸ προσωπικόν τῆς ἐκλεκτῶν καὶ πολυπληθῆς ἐπιτρέπει ὅπως πᾶσα παραγγελία τελίται τάχιστα καὶ ἀκριβέστατα, αἱ νείαι δὲ ἐξελοῦσθαι κατ' αὐτὰς ἐνδυμασίαι δ' ἐπίσημα διπλωματικὰ γεῦμακα ἦσαν ἀληθῆ Παρισινὰ nidiides. Ἡ κ. Bathune συνιδίξει τὴν ἐπιτυχὴ καὶ καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν μετὰ τιμῶν λίαν συγκαταβατικῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ἐ. Χ. Κόρινθος. Ἐλάθετε ἐπιστολήν μου, δι' ἧς σὰς ἐγγώριζον παραλαβὴν ὑμετέρας μετὰ χρημάτων; — Καν Μ. Α. Φ. Μηλέας. Ἐπιστολή σας μετὰ ἀρ. 10 καὶ ἐπιστραφεισῶν ἀποδείξεων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ φροντίδα. Ἡ κ. Μ. Α. Φ. ἐπέστρεψεν εἰς Μηλέας; Ἐὰν οὐκί τὸ ταχυδρομεῖον κρατεῖ τὸ φύλλον τῆς; Ὅθ μὲ ὑποχρεώσῃτε, ἐὰν ἐξετάσῃτε. — Καν Ἰ. Κ. Καβάλλας. Ἀπέφρων σὰς εὐχαριστοῦμεν, δι' ἣν κατεβίβατε εὐγενῆ φροντίδα. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Καν Δ. Μ. Ἀθήνας. Διὰ χορὸν εὐεργετικῶν δὲν ἐπιβάλλεται ἡ τυπικὴ περὶ τὴν ἐνδυμασίαν πολυτέλεια τῶν μεγάλων καὶ ἐπιτήμων χορῶν. Διὰ δεσποινίδα, ἀνοικτοῦ χρώματος φουλάρι εἶναι καταλληλότερον. — Δα Β. Τ. Πατρᾶς. Ἀφοῦ δὲν κατώρθωσα, ὡς ἐπόθουν καὶ ἤλιπα νὰ ἔλθω κατὰ τὸν παρελθ. μῆνα, σὰς ἐγραψα προχθὲς, ἀποστέλλουσα πᾶσαν σχετικὴν ὁδηγίαν. — Δα Α. Χ. Σουλινᾶ. Ἐπιστολή σας μετὰ συναλλαγματικῆς ἐξ 81 φρ. χρ. ἐλήφθη. Ἐπειμὲς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν. — Καν Π. Γ. Βασιῆ. Εὐγνωμονῶ δι' εὐγενῆ προθυμίαν. Ἀναμένω εὐχαρίστως ἐνεργείας σας. — Καν Μ. Κ. Τρίκαλα. Καλὴ ἐπιστολή σας μετὰ ἀρ. 35 ἐλήφθη. Πολλὰς καὶ θερμότητας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα εἰσπραξέως καὶ ἐγγραφῆν νέας συνδρομητρίδας. — Καν Ν. Κ. Γ. Σαμψονῆτο. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη ὡς καὶ φρ. χρ. 92. Θερμοτάτας καὶ πολλὰς εὐχαριστίας δι' ἣν καταβάλλετε εὐγενῆ φροντίδα καὶ μυριάκις συγγνώμην δι' ἀνιαρὰν μέριμναν. — Καν Ν. Π. Βασιῆ. Ἐλήφθη καὶ ὑπόλοιπον ἐκ φρ. 34. Καὶ πάλιν θερμοτάτας εὐχαριστίας. Φύλλον ἀπο-

στέλλομεν εἰς Καλλιπὸν. — Καν Α. Χ. Ι. Ζαχαρῆ. Μήπως ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ ἄλλη οἰκογένεια, φέρουσα τὸ ὄνομα αὐτό; Διότι τὸ φύλλον ἀποστέλλεται τακτικῶς — Καν Γ. Α. Βάλων. Συνδρομὴ κ. Ζ. Γ. Κ. ἐλήφθη. Ἀποδείξεις ἀποστέλλεται. Εὐχαριστοῦμεν. — Δα Α. Π. Οἱ. Καλάμας. Φύλλα ἀποστέλλονται αὐτῶς — Καν Ε. Τ. Πατρᾶς. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Φύλλα ἀποστέλλονται — Καν Α. Α. Βλ. Λιθροπούλ. Καθυστεοῦμεναι συνδρομὰ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Στ. Σ. Τοῦρο - Μαγνοῦλ. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη καὶ μὲ ἐνέβαλεν εἰς μελαγχολικὰς σκέψεις. Ἐὰν διὰ πρώτην φοράν σὰς παρουσιάζηται τοιαύτη ἀφορμὴ ἀπογοητεύσεως, τί νὰ εἶπω λοιπὸν ἐγώ; Πᾶσαν σχετικὴν ζημίαν περῆσατε εἰς ληθμόν μου, ὡς εἶναι δίκαιον. Φρ. χρ. 90 ἐλήφθησαν. Γράφω ἐκτενῆ ἐπιστολήν — Καν Ε. Ρ. Γούθειον. Παλὸν ἀτέλεις ἔπειτα καὶ δὲν γνωρίζομεν τὴν γράφουσαν. — Καν Στ. Β. Ἀλεξάνδρεια. Συναλλαγματικὴ ἐκ φρ. 280 μετ' ἐπιστολῆς σας ἐλήφθη. Ἐπιστώσαμεν τὴν μερίδα σας. Ἐπισπεύσατε εἰσπραξίαν πάντων ὑπολειπομένων. — Δα Δ. Ε. Manchester. Νομίζω ὅτι ἡ ἐν λόγῳ κυρία μένει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου. Ὅπως δὴποτε θὰ ἔχετε ταχυδρομικῶς ἀκριβῆ διεύθυνσίν τῆς. — Δα Χρ. Α. Καλάμας. ἀρ. 10 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Κ. Μ. Σ. Πατρᾶς. Ἡ ἐπιστολή σας μὲ συνεκίνησε Σὰς εὐχαριστῶ δι' ἐνθουσιώδεις κρίσεις. Γράφω. — Δας Μ. Κητολίον. Ὅτι ζητήτε ἀδύνατον. Εἶναι ἀνάγκη πλήρης τετραετῆς φοίτησις καὶ ἐτησίαι ἐπὶ πλέον προπαρασκευῆ ὅπως λάβητε πτυχίον τοῦ ἐδῶ Πανεπιστημίου. Εὐρωπαϊκῶς δὲ ἀπαυτοῦνται πολλὰ διευτυπώσεις καὶ πολυετῆς μελέτη καὶ συνεχῆς φοίτησις. — Καν Ο. Π. Δ. Ἰδρυα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Συμμορφώμεθα ὁδηγίας σας.

Πρὸς τὰς ἀναγνώστριάς μας

Ἐπεσκέφθημεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἐπιπλοποεῖον ἢ μᾶλλον τὸ λεπτοργεῖον τοῦ κ. Α. Σαλοῦστρου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὀρθολομικτοῦ Ἄρ 3 — παρὰ τὸν Ἄγ. Γεώργιον, ὁμηθηθεῖσαι ἐκ δύο ὠραίων ἐπίπλων, ζῆτιν εἶδομεν ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ἐν τῷ Ζακπεῖῳ Μεγάρῳ Ἐκθεσὶν τῆς Βιοτεχνικῆς Ἐταιρείας. Ἀληθῶς ἡ Ἑλληνικὴ λεπτοργεῖα ἐποίησατο ἐσχάτως καταπληκτικὰς προόδους. Ἐὰν δὲ κρίνομεν αὐτὴν ἐκ τῆς κομψότητος καὶ τῆς καλαισθησίας τῶν καλλιτεχνικῶν γραφείων καὶ ἐργαρίων καὶ βιβλιοθηκῶν καὶ ἐδρῶν παντὸς ρυθμοῦ καὶ ἐποχῆς, παντὸς σχήματος καὶ διακοσμησεως, ἀέθουμάσαμεν ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ ἐργοστασίῳ τοῦ κ. Σαλοῦστρου, ἀποραινόμεθα ἠδιστακτικῶς ὅτι προήχθη ὅσον καὶ ἡ ἐν Εὐρώπῃ τεχνία, ἧς κατ' οὐδὲν ὑπολείπεται. Οὕτω γνωρίζομεν οἰκογενεῖας, αἵτινες ὀλόκληρον τὴν ἐπί-

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

— Δὲν εἰςεύρομεν νὰ διαβάσωμεν, εἶπεν, ἀλλ' ἀφοῦ τὸ λέγετε, τοῦτο ἀρκεῖ. . . .
— Ἄλλ' ἐὰν ἠθέλατε νὰ κακοποιήσετε τὴν Ροζαλίαν, εἶπεν ἡ γρατα δι' ἡσυχυτέρας φωνῆς, δὲν θὰ σὰς ἔλεγα ποῦ εἶναι, διότι ἔχει τὸ μυαλὸν ὀλίγον ἀδύνατον, χωρὶς νὰ εἶναι κακῆ. Ἐύρσκειται τὴν αἰσὶν εἰς τὸ χωρίον Mont-Saint-Michel, εἰς τὸ παλαιὸν σπίτι τῆς μάμμης τῆς, τὸ ὅποτον ἐκληρονόμησε πρὸ ὀλίγου καιροῦ. Εἰμπορεῖτε νὰ γράψετε τὸ σπίτι τῆς εἶναι ἀπέναντι τῆς ἐνοικιαχῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' εἶναι μακρὰν τὸ Mont-Saint-Michel.
Ὁ Benoist ἔλαθεν αὐθεντικῶς τὸν βραχίονα τῆς Ἐστελλας, διεπέρασεν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἴδιόν του, φοβούμενος μὴ ἴδῃ αὐτὴν ἵππικουσαν, ἡχαρίσασσε τοὺς καλοὺς καὶ ἀπλοικοὺς ἐκείνους ἀθρώπους, ἐζήτησε παρ' αὐτῶν συγγνώμην καὶ ἀνεχώρησεν.
Ἐβάδιον οὕτω σιωπηλοὶ μέχρι τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ κωνῇ αἰθούσῃ ἡ Ἐστελλα ἀφῆν τὴν ἐπίεινον κλισίτηρος, κατὰκωπος καὶ ἐξεσθενημένη ὑπὸ τῆς συγκινήσεως.
— Ἐχετε ἀνάγκην ἀναπαύσεως; τῆ εἶπεν ὁ Θεόδωρος, ἔτοιμος νὰ ἐξελθῃ. Ἄλλ' ἡ Ἐστελλα, συνελθούσα αἴφνης, προσέβλεψεν αὐτὸν καὶ μετὰ μεγάλης ἀπορροιστικότητος: Ἄς ἀναχωρήσωμεν, ἀπήντησεν ἐντόνως, τὴν ἑσπέραν αὐτῆς, εἰ δυνατόν, ἐὰν ὑπάρχη τραῖνον διὰ τὸ Mont-Saint-Michel, ἵνα μὴ λάβωμαι καρὸν καὶ εἰδοποιήσω τὴν Ροζαλίαν, ἧτις θὰ ἐκρύπτετο. Εἶμαι βε-

πλωσιν τῶν ὑπνοδωμακίων, τοῦ ἐστιατορίου, τοῦ γραφείου καὶ τῶν αἰθουσῶν τῶν ἐπρομηθεύθησαν, ἄλλαι ρυθμοῦ Λουδοβίκου XV καὶ ἄλλαι Renaissance ἐκ τοῦ ἐπιπλοπολείου τούτου, τοῦ μοναδικοῦ ἐπίσης καὶ διὰ τὰ καθίσματα τοῦ Ἀγγλικοῦ συρμοῦ, τὰ ὁποῖα τόσον δεξιῶς κατασκευάζει καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει ἰδιαίτερον ἐπιτηδεύματα. Ὁ κ. Σαλοῦστρου ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς ὀλόκληρον τὴν καλλιτεχνικὴν λεπτοργεῖαν ἐπίπλων πάσης νέας οἰκίας, εἴτε ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς συγκαταβατικῆς.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΟΥΡΛΙΜΠΙΔΗ

Ὁ χειμὼν εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴ τῶν παστῶν κρεάτων, τῶν χοιρομηρίων καὶ τῶν πολυποικίλων ἀλλάντων. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι διεγειροῦν τὴν ὄρεξιν, εἶναι ταυτοχρόνως καὶ θερμαντικὴ καὶ ἐξώχως θρεπτικὴ διὰ τὸν χειμῶνα ἢ κατανάλωσις τῶν χοιρομηρίων καὶ ἀλλάντων. Ἐν Γερμανίᾳ ὀλόκληρον πρόγευμα ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ χοιρομηρίων καὶ ἀλλάντων. Πασ' ἡμῖν ἢ βιομηχανία αὕτη ἀνεπτυχθῆ τελείως, τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ δὲ Αἰόλου ἀπέναντι Φωτογραφεῖου Παντζοπούλου Ἄλλαντοπωλείου τοῦ κ. Κουρλιμπιδου δύναται νὰ συναγωνισθῆ μὲ τὰ τελειότερα τοιαῦτα ἐν Εὐρώπῃ. Ἐκτὸς τῆς μεγάλης καταναλώσεως, ἣν κᾶμεν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἔχει διοργανώσει καὶ πλήρη ὑπηρεσίαν πρὸς ἀποστολὴν τῶν ἀλλάντων τοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰς ἀπωτάτας ἐτι. Μετὰ τῶν ἀλλάντων πᾶσα οἰκοδόμησις δύναται νὰ προμηθευθῆ συγχρόνως ὀλα τὰ ἐδωδιμα, ἀπὸ τοῦ καφεῖ τῆς Μόκκας καὶ τῆς σακχάρους μέχρι τῶν ἐκλεκτοτάτων ὀσπρίων καὶ ὀρυζίων καὶ παστῶν καὶ γαβιαρίων. Τὰ βούτυρα δὲ καὶ τὰ κωνιάκ καὶ ὀλα τὰ ἡδύτοτα ἐν γένει εἶναι ἀρίστη ποιότητος ἢ ὑπηρετικὰ πόθουμοι καὶ τὰ βίον ἀνετίληπτα.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ

Ἐπειδὴ αἱ κυρίαὶ δὲν πρέπει νὰ μεριμνῶμεν μόνον διὰ τὰ τοῦ καλωπισμοῦ μας, ἀλλ' ἰδιαίτατα καὶ διὰ τὸ οἰκοκυρῶμας, ἡ συνεργάτις μας, πρὸς ἣν ἀνεθέσαμεν τὴν ἐντολήν νὰ συνιστᾷ τὰ διὰ πᾶσαν προμήθειαν ἀριστα τῶν καταστημάτων, ἐπεσκέφθη καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη καὶ Λέκα ἀριθ. 22 Μακρονοποεῖον Παναθηναίων τοῦ κ. Παπαδημητρίου, ἐνῶ ὑπάρχει μεγάλη συλλογὴ παστῶν Ἰταλικῶν καὶ ἐγγυρίων, πρωτίστως ποιότητος, ἐν γένει δὲ πᾶν-α τὰ εἶδη τοῦ ἐδωδιμοπωλείου εἰς ποιότητας ἐκλεκτάς καὶ εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς εὐρηγὰς. Τόσον δὲ τὸ κατὰστήμα τοῦτο εἶναι περιποιημένον καὶ εὐπρεπὲς καὶ τόσον ἡ ὑπηρεσία του τακτικὴ, ὥστε πᾶσα κυρία δύναται αὐτοπροσώπως νὰ κάμη τὰς ἀγοράς τῆς, ἀκριβῶς ὡς πράττει διὰ τὰ λοιπὰ ἐμπορικὰ καταστήματα.

Βασιτάτη τώρα, ὅτι ἐπετελεσέ τι φρικώδες καὶ δὲν θὰ κοιμηθῶ πρὶν κατορθώσω νὰ τὴν ἐπανεύρω.
— Ἐστὼ, ἀπεκρίθη ἀπλοῦστατα ὁ Benoist, ἐξελθὼν, ἵνα ἐτοιμάσῃ τὰ τῆς ἀναχωρήσεως.

Τὸ τραῖνον μετέφερεν περὶ τὸ λυκόφως τὴν Ἐστελλαν μετὰ τοῦ φίλου τῆς, μόνους ἐντὸς διαμερίσματος πρώτης θέσεως. Μόνον, ἀληθῶς μόνον, διὰ πρώτην φοράν, ἀφ' ἧς συνεκοινώησαν τὸν ἀμοιβαιὸν ἐρωτᾶ τὸν, καθήμενον ἀπέναντι ἀλλήλων ἡ νεαρὰ γυνή, μὲ τὴν κεφαλὴν ἐρριμμένην ὀπισθεν, προσπαθοῦσα νὰ κοιμηθῆ καὶ ἐκεῖνος θεωρῶν αὐτὴν ἀκαταπούτως μὲ βλέμμα πλήρες τρυφερωτάτης στοργῆς. Μετ' ὀλίγον ἡ Ἐστελλα ἤνοιξε τοὺς ὄφθαλμούς καὶ ἐπεχείρησε νὰ ὀμιλήσῃ εἰς τὸν Θεόδωρον, ἀλλ' ὁ θόρυβος τῆς ἀμαρτωλοῦς ἡ ἰποδὲς πᾶσαν μεταξὺ τῶν συνεννόησιν. Ὅθεν ἀφήσας τὴν θέσιν τοῦ ἐκάθησε παραπλευρῶς αὐτῆς καὶ ἀμφοτέροι σιωπηλοὶ παρετήρουν διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου τὰς Βρεττανικὰς τοπικότητας, τὰ δάσκα καὶ τοὺς χέρσους ἀγροὺς ἔθα ἔβασκον ποίμνια, ἀμυδρῶς φωτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ πρώτου τετάρτου τῆς σελήνης.

Ἡ ἐαρινὴ τοῦ ἄερος θεωρεῖται ἐπλήρη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀρρήτου θελήτρου, χαμοδένδρα δὲ καὶ σπάρτοι, ἀνθισμένοι εἰσέτι, ἔλαμπον ὡς μεγάλοι χρυσοὶ σωροὶ ὑπὸ τὸ ἀθάβιον ἐκείνου σελήνατον φῶς, καὶ ἡ περί φύσις ἐφαίνετο κοιμομένη σμῆνῶς, ὡς νενομῆτος περιβεβλημένη εἰσέτι τὸν νυμφικὸν πέπλον τῆς. Ἡ Ἐστελλα ἐθεώρει ἐαυτὴν ὀμοίαν. Ἡ ψυχὴ τῆς ἀπληγάξ ἀπὸ δρυμῶς χαιμῶνος, ὅ,τι καὶ ἂν συνέβαινε τοῦ λοιποῦ, ἡγάπα, ἡγάπατο καὶ οὐδεὶς ἡδύνατο νὰ τῇ ἀπαρήσῃ τὸν πλοῦτον ἐκείνον, ὅστις ἐθάμβου αὐτὴν. Δικνηζομένη ὑπὸ τῆς ἀπαύστου κινήσεως τοῦ τραῖνου, ἠσθάνετο ἐαυτὴν φερομένην εἰς σημεῖον, ὅπερ δὲν ἦτο τὸ τοῦ Mont-Saint-Michel, ἀλλὰ τοῦ ἐρωτοῦ: καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν τὸ ἐφοβέτο. Ὁ γάμος αὐτῆς ἡδύνατο ν' ἀναβληθῆ μέχρις ἀπωτάτου μέλλοντος, οὐδόλως φροντίζε περὶ τούτου, αἰσθανομένη ὅτι ἐπροστα-

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ “ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ, ΕΤΟΣ Θ’.

Ἐρατῶν, κομψόν, ποικίλον, πάντοτε πιστὸν εἰς τὸ ἀρχικὸν πρόγραμμα τῶν, τοῦ νὰ συνδυάζῃ τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου καὶ τὸ φιλολογικὸν μετὰ τοῦ πρακτικοῦ μέρους, ἐκδίδεται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν».

Με πολλοὺς νεωτερισμοὺς περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ διαίρεσιν τῆς ὕλης θὰ ἀποβῆ καὶ πάλιν ὁ ἀχώριστος σύντροφος καὶ ὀδηγὸς πάσης γυναικός, τὸ ἀληθὲς φιλολογικὸν ἐνττύφημα πάσης οἰκογενείας.

Τὰς πολλὰς πρακτικὰς περὶ οἰκοκυριῶν ὀδηγίας διαδέχεται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πλήρης μελέτη καλλυτικὴ, με πολλὰς ὀδηγίας, ἀναγομέναις ὅλας εἰς τὴν δικτῆρησιν τῆς νεότητος καὶ τοῦ κάλλους, εἰς τὴν δίκαιαν καὶ βελτίωσιν πάσης φυσικῆς ἀτελείας, ἐξεταζομένων ἐν πλήρει λεπτομερείᾳ πικρῶν τῶν φυσιογνωμιῶν, πάντων τῶν τύπων τῶν καλλοῦν καὶ ἀσχημιῶν τῆς γυναικός.

Μελετᾶται εἰδικῶν παιδαγωγῶν καὶ ὑγιεινολόγων κυριῶν θὰ χρησιμεύσουν πάλιν ὡς πολύτιμοι ὀδηγοὶ διὰ πᾶσαν μητέρα, τὸ φιλολογικὸν μέρος εἶναι ἐντελῶς πρωτότυπον, ἀλλὰ καὶ πολὺ πλούσιον καὶ ποικίλον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Ἐν γένει τὸ Ἡμερολόγιόν μας ἐπιφυλάσσει ἀληθεῖς ἐκπλήξεις πρὸς τὰς πολυπληθεῖς ἀναγνωστρίδας του, μία δὲ τούτων εἶναι καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ εὐθηνία του εἰς 1 δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας, 1 καὶ 15 διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ 1 χρ. φρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ὅσοι δὲ σπεύσουν νὰ μᾶς ἐγγράψουν 20 συνδρομητίας καὶ μᾶς προπληρώσωσι τὸ ἀντίτιμον, θέλουσι λάβει τὸ Ἡμερολόγιον δωρεάν, μετ’ αὐτοῦ δὲ καὶ καλλιτεχνικὸν τι ἀντικείμενον εἰς ἐνθύμισιν.

Τὸ Ἡμερολόγιόν μας θὰ ἐκδοθῆ ἡριθμημένον διὰ πάσης ὅσας θὰ προκαταβάλουν τὸ ἀντίτιμον.

Ἐἴκοσι ἀριθμοὶ θὰ κερδίζουσιν. Ἐκ τούτων οἱ 10 ἀνὰ ἐν καλλιτεχνικὸν ἀντικείμενον καὶ οἱ ἄλλοι 10 ἀνὰ μίαν συνδρομὴν εἰς τὴν «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» ἢ ἀνὰ ἐν βιβλίον.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

I. ΤΣΑΜΗ

Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου.

Δέρματα ἐκλεκτά, τέχνη καὶ καλλιαισθησία ἐρωπαικὴ, τιμαὶ λογικαὶ κατέστησαν τὸ ὑποδηματοποιεῖον Τσάμη τὸ κατ’ ἐξοχὴν εὐνοούμενον τῶν κυριῶν καὶ αὐτῆς τῆς Β. Αὐλῆς. Ὁ κ. Τσάμης εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅτι ὁ Παρισινὸς Ριννὲ διὰ τὴν Γαλλίαν.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΘΕΑΝΟΥΣ ΔΑΜΑΛΑ

Γωρία Μητροπόλεως καὶ ὁδοῦ Ἐρμού

Μεγάλῃ συλλογῇ ὠραίων πέλων γυναικείων, μετὰ πολλῶν ὑποδειγμάτων Παρισινῶν. Ὑλικά ἐξαιρετικῶς ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἐκ τῶν μεγαλητέρων Παρισινῶν καταστημάτων καὶ καλαισθησία θαυμαστή.

Πᾶσα παραγγελία ἐκτελεῖται μετὰ μεγάλῃς ταχύτητος καὶ προθυμίας, καὶ εἰς τιμὰς ἐντελῶς ἐξαιρετικὰς. Γίνονται παραγγελία καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

τεύετο, ἡγαπᾶτο. Τὰς ταραχὰς τοῦ παρελθόντος διεδέχθη γαλήνη, ἣν οὐδεμία προσδοκία φρικώδους τινὸς ἀνακαλύψεως ἠδύνατο νὰ συγκλονίσῃ.

Ὁ Βενοῖστ ἐμάντευε συγκεχυμένως τὰς σκέψεις τῆς, τοσοῦτον διέβλεπεν αὐτὰς ὑψηλὰς καὶ ἱεράς. Ἀπὸ καιροῦ δ’ εἰς καιρὸν ἀντήλλασσον μειδιῶντες ἐν βλέμμα καὶ ἐπανεπίπτον εἰς τοὺς ρεμβασιούς των.

Εἰς τινα σταθμὸν, ὄροσερὸς ἀήρ, εἰσελθὼν ἀπὸ τῆς ἀνοικτῆς θυρίδος, ἐρρίπισε τὸ πρόσωπον τῆς Ἐστελλας, ἥτις ἐγερεῖται ἐστῆναζε βαθῆως, καὶ παρητήρει μακράν. Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκινήθη ἐκ νέου βραδέως, ὄξει τις σεριγμοὶ ἐφθασαν μέχρι τῶν ὠτων τῆς καὶ μετ’ ὀλίγον δὲν ἤκούετο πλέον εἰμὴ ὁ κανονικὸς τριγμὸς τῶν ἀνασειομένων βαγονίων ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ράβδων. Ἡ Ἐστελλα ἐστράφη καὶ εἶδε τὸν Βενοῖστ, τείνοντα αὐτῇ ἀφοτεράς τὰς χεῖρας, ἐπὶ τῶν ὀπῶν ἔθηκε τὰς ἰδικὰς τῆς, ἐν ταραχῇ ἀναμίκτω μεθ’ ὑψίστης εὐδαιμονίας.

— Μοὶ ἀνήκετε, Ἐστελλα, τῇ ἔλεγε χαμηλοφώνως, κρατῶν τὰς ὑποπρεμούσας αὐτῆς χεῖρας, ὑπέφερα χάριν ὑμῶν πλειότερον ἢ ὅσον ὑπεφέρετε σεῖς δι’ ἐμέ, διότι ἐγὼ σὰς ἐμίσουν, ἐνῶ σεῖς δὲν δύνασθε ὡς ἐκ τῆς ἀγαθότητος σας νὰ μισήτε! Σὰς ἐμίσησα νομίζω, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου σας, καὶ ἐνόσω ὁ Ραυμόνδος μοὶ ὠμίλει περὶ ὑμῶν, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἤκουον αὐτὸν μετὰ τινος προκαταλήψεως, προσπαθῶν νὰ τὸν πιστεύσω τυφλὸν ἐξ ἔρωτος.

Ἄλλὰ πρὸς στιγμήν, παραδίασας τὰ πραγματικὰ αἰσθηματὰ μου, διενόηθην: Ὅτι ἦτο μέγα κρίμα, ἐὰν τὰ δύο ταῦτα θελκτικὰ πλάσματα δὲν εὐτυχήσωσιν ὁ εἰς διὰ τοῦ ἄλλου. Κατόπιν ὅμως ἐπανήλθον καὶ πάλιν αἱ κακαὶ σκέψεις μου καὶ πύχθη τὴν δυστυχίαν σας! Ἄλλ’ ὅταν εἶδον τὸν Ραυμόνδον νεκρὸν χαμαί, — τολμῶ μόνος νὰ σὰς τὸ εἶπω — ἄγνωσῶ, ἐὰν εἰς τὴν θλίβιν μου δὲν ἀνεμιγνύετο καὶ ποῖα τις ἀνακούφισις Ναι, Ἐστελλα, ἐσκέφθην στιγμὰς τινὰς κατόπιν τοῦ δυστυχίματός, ὅτι τέλος δὲν θὰ ἀνήκετε εἰς αὐτὸν, καὶ ἐπεθύμησιν ὅτι ἐνστικτὸς ἀντιπάθεια με ὤθει εἰς τὰς σκέψεις ταύτας.

Ἡ ὑπόμην τὴν δυστυχίαν σας, ἀφοῦ καὶ ἐντός μου σὰς κατεδίκασον! Μειδιᾶτε! ἄντι νὰ με ἀπωθήτε! Ἐνοήσατε ὅτι μισῶν ὑμᾶς σὰς ἐλάτρευον;

Ἐκεῖνη παρητήρει αὐτὸν με ὀφθαλμοὺς πλήρεις δακρῶν, ἐνῶ βραδυπο-

ροῦσα ἡ τῶν χωρίων ἀμαξοστοιχία ἔβαινε πάντοτε διὰ τῶν Βρετανικῶν πεδιάδων, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐξηκολούθει νὰ ἔχη τὸ λευκοφαῖον ἐκεῖνο χρῶμα, τὸ ἰδιάζον εἰς τὰς γεινιαιζούσας πρὸς τὴν θάλασσαν γῶρας.— Ὁ Θεόδωρος ἐξηκολούθησε: Νὰ σὰς ἡγάπων; ὦ! ἡ ἰδέα αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμφωλευθῆ εἰς τὸν νοῦν μου, διότι θὰ ἦτο ἀληθὴς τρέλλα! Ἄλλὰ πόσον σὰς ἐμίσουν! Ἐπρεπεν ἀνυπερβέτως νὰ ἐξηγήσω ἐμυτῶν διατι οὐδὲ στιγμὴν ἀπεμακρύνεσθε τῆς διανοίας μου καὶ ἐδικαιολογύμην λέγων ὅτι ἐνεκα τῆς φιλίας μου πρὸς τὸν Ραυμόνδον ἐθεώρουν καθήκον ἀπαραίτητον νὰ σὰς παρακολουθῶ, εὐρίσκων εἰς τοῦτο χαίρεκακον εὐχαρίστησιν καὶ δρμείαν ἡδυσπάθειαν, ἣν οὐδὲ νὰ παντασθῆτε δύνασθε

Ἡ Ἐστελλα, ἐξακολουθητικῶς προσβλέπουσα αὐτὴν ὑπεμειδία μετ’ ἀπεριγράπτου καὶ βελήας ἐμπιστοσύνης. Πόσον θὰ τὴν ἡγάπα, διενόητο.

— Εἰξέυρετε, ἐπνεύλαθε, πῶς ἠνόησα ὅτι σὰς ἡγάπων; Ἡ μήτηρ μου μοὶ τὸ ἐξήγησε: θὰ τὴν γνωρίσητε, Ἐστελλα, διότι δὲν ἔχετε καλλιτέραν φίλην. Ἀρ’ ἦ; ἡμέρας τῇ διετύπωσα τὰς καθ’ ὑμῶν ὑπονοίας μου, δὲν ἔπαυσε νὰ σὰς ὑπερασπίζηται. Ἄ! ὁ εὐάκελλος οὗτος Πόσας τύψεις συνειδότης καὶ θλίψεις μοὶ φέρεται! . . . με συνεβούλευσε νὰ σὰς ἐγχείρισω αὐτὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ ἐὰν ἤκολούθουν τὴν συμβουλὴν τῆς, ἀπὸ πολλὰς θλίψεις θὰ σὰς εἶχον ἀπαλλάξει. Ἄλλ’ ἡσθανόμην ἀορίστως ὅτι, ἐὰν σὰς παρέδιδον αὐτὸν, δὲν θὰ εἶχον αἰτίαν τοῦ λοιποῦ νὰ σὰς παρακολουθῶ, νὰ σὰς σκέπτωμαι δι’ ὅλην τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν . . . Ἡμῖν τυφλὸς . . . καὶ τρελλὸς—σὰς προεῖπον, σὰς ἐμίσουν καὶ σὰς ἐλάτρευον, Ἐστελλα!

Ἡ ἡμέρα τῆς αὔριον, εἶπε, θὰ φέρῃ ἴσως ὑμῖν μερίμνας δι’ ὅλον τὸν βίον σας: θὰ σὰς ἀναμείξῃ ἴσως εἰς σφάλμα τι, ἢ εἰς ἔγκλημα! καὶ δὲν θὰ ἐπανεύρῃτε ἑαυτήν, ὅποια εἶθε κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην; ἴσως τὰ ἐξελιχθῆσάμενα συμβάντα ἀφήσωσιν ὑμῖν ἀνεξάλειπτα ἔχνη Πρὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἐπιθυμῶ νὰ σὰς εἶπω, ὡς καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ σὰς ἐπαναλαμβάνω, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῆ: σὰς ἀγαπῶ, ἔχω ἐμπιστοσύνην, καὶ θὰ γείνητε σύζυγός μου (ἀκολουθεῖ)